Halászati Lapok

A Haltermelők Országos Szövetsége
és Terméktanácsa információs és marketing hírlevele

SZERKESZTI: Szerkesztő Bizottság • *FELELŐS SZERKESZTŐ:* Hajtun György

A Magyar Mezőgazdaság melléklete

VII. évfolyam

2006/ Szeptember

Közös hálóban vagyunk

Szeptember 29-én lesz egy éve, hogy „A halászat és a horgászat helyzete és lehetőségei az EU-tag Magyarországon" címmel parlamenti nyílt nap zajlott. Dr. Szabó Imre, a Magyar Országos Horgász Szövetség elnöke akkori felszólalásából érdemes szó szerint idézni: „Meggyőződésem, hogy sok olyan felvetés fog elhangzani, amit a szaktárcák és a kormányzati politika – ha bölcsen cselekszik – meghall, és hasznosítani tud. A mai nap jelentőségét tehát abban is feltalálni vélem, hogy reményeim szerint lesz folytatás, a folytatásban pedig egymás gondolatait, törekvéseit megismerve le tudunk győzni egymással szembeni gyanakvásokat, kezelni tudunk vélt vagy valós ellentéteket." S a felszólalása végén hozzátette: egyetértve Szili Katalin házelnökkel, halász és horgász közös hálóban vagyunk.

• Elnök úr, a parlamenti nyílt napon felszínre kerültek azok az antagonisztikusnak tűnő problémák is, amelyek a két tábor – halász és horgász – kapcsolatát felhőssé teszi. Ön hogyan gondolkodik a halászokról?

– Azzal kezdeném mondandómat, hogy nagy örömömre szolgál, hogy a Halászati Lapok megkeresett, és néhány gondolatomat ezen az úton is közzétehetem. Az, hogy hogyan gondolkodom a halászokról, az abból is lemérhető, ahogyan általában gondolkodom. Ily módon próbáljuk szűkíteni a kört, egészen a halászokig. Rólam azt mondják – a privát foglalkozásom okán is – hogy rendkívül hajlok a kompromisszumra, és toleráns vagyok. Mindez abból fakad, hogy már kicsi gyermekkoromban sportoltam, csapatsportágakban is, és sokat laktam kollégiumban.

• Szabad tudnom, mit sportolt?

– Hat évesen tornásztam, de amikor eltörött a csuklóm, a focipályán folytattam. A lényeg azonban az, hogy egy közösség tagja voltam, ahol megtanultam azt, hogy az a szerencsés állapot, ha igazodom másokhoz. Természetesen másokat is megpróbálok befolyásolni a magam szempontjai szerint, hogy nekik is legyen alkalmuk igazodni hozzám. Úgy érzem, ez a gondolkodás nagyon is gyökeret vert bennem. A világ természetesen nem mindig az elképzelésem szerint alakul, de azon túl, hogy én igazodom a világhoz, próbálom alakítani is ezt a világot. És akkor ez egy kicsit másabbá lesz, mint amilyen volt. Legalább is ez a reményem, s azt hiszem, hogy az egész gondolkodásomat is ez határozza meg. Ennek következtében a halászokról való gondolkodásomra is az jellemző, hogy semmiféle antagonisztikus ellentmondást nem hiszek el, de nem is tapasztaltam. Olyasmit persze tapasztaltam, hogy bizonyos dolgokról más a véleményünk, és ha nem hallgattuk meg egymás véleményét, akkor azt hittük, hogy nincs is mód arra, hogy ezek a különböző vélemények egymáshoz simuljanak, s a végén akár közös véleménnyé formálódjanak. A MOHOSZ elnöki posztját nyolcadik éve töltöm be, és minden erőfeszítésem arra irányult, hogy diplomáciai szinten keressük meg azokat a lehetőségeket, kapcsolódási pontokat, amelyek mindannyiunkat előbbre visznek. Egy közös pontunk biztosan van: a hal és a víz. Ezt a halat nem mindig azonos nézőpontból nézzük, hanem más oldalról szemléljük, más vetületben látjuk, de azt hiszem, közös az irányultságunk, tudunk kapcsolódási pontokat találni.

• Egy újságírónak az a dolga, hogy antagonisztikus ellentéteket mutasson fel, mert ettől sarkosabb a vélemény mindkét oldalról. De örömmel hallom, hogy Ön szerint nincs antagonisztikus ellentét, csupán nézetkülönbségek. Igen ám, de a nyílt napon megfogalmazódtak olyan vélemények, miszerint a természetes vizekről „tűnjenek el" a halászok. Ez pedig egyértelműen támadás volt a horgászok részéről, amelytől Ön, személy szerint el is határolódott…

– Azért hangsúlyoztam, hogy egy közös pontunk biztosan van, és ez a hal, mert más a nézőpontunk. Az ezerfős halászság mellett a 330 ezres horgásztársadalom nagyon nagy társadalmi erő. A természetes vizekről azt mondják, hogy a halászok elorozzák a horgászok elől a halat. A halász meg azt mondja, hogy azért nincs a vízben hal, mert a horgászok mindent elvisznek. Mindkét oldalról elhangzik, hogy leginkább az orvhalászokkal és orvhorgászokkal kellene tenni valamit, meg azokkal, akik igazából egyik táborhoz sem tartoznak, csupán egyszerűen ellopják a halat, és bűncselekményt követnek el. Nem szabad ezeket a kategóriákat összekeverni. A természetes vizeken mind a horgásznak, mind a halásznak helye van! De nem szeretem azokat az orvhorgászokat, akik a szabályok be nem tartásával fogják a halat, engedély nélkül horgásznak. S azt sem szeretem, ha kisszerszámos halász nyakló nélkül, mázsaszám "meríti" a halat engedélyezett és tiltott eszközökkel egyaránt. Ezek már büntetőjogi kategóriák, s úgy kell a jogszabályt megalkotni, hogy a lopás eszközét elkobozhassák. Egy horgászbot ára nem kétezer forint, s ha öt bottal horgászik, akkor mind az ötöt el lehessen venni. Ha kellő erő van a halőrzéshez, s ezeket az eszközöket elkobozzák, eltörik, akkor az illető bizony meggondolja, hogy meddig folytatja ezt a tevékenységet. A jelenlegi ötezer forintos bírság nem elég elrettentő. Ami a halászokat illeti, azok közül sem szeretem azt, aki nem tud értéket és mértéket tartani. Ez alatt azt értem, hogy jelen pillanatban a halászati törvény olyan amilyen, mindenféleképpen lehetne jobb, de amíg a

(Folytatás a 2. oldalon)

Tartalom:

A horgász partnere a halásznak ____ 3

A legjobbak vetélkedtek Hajdúszoboszlón ____ 4

Feladatokhoz igazított szervezet ____ 5

Szent Péter-napi halászbúcsú ____ 6

Negyven halász emlékére ____ 7

Stratégiai tervkészítés időszakát éljük ____ 8

Közös hálóban vagyunk

(Folytatás az 1. oldalról)

horgászoknál meg van határozva, hogy egy nap mennyi halat foghat, hogy viheti el, milyen eszközzel horgászhat mennyi pénzért, addig a halászoknál nincs törvényi szinten ez megemlítve és szabályozva. A természetes vizeken én a szabályozott, értéket tartó, ellenőrzött halászatot ugyanúgy elfogadom, mint az ellenőrzött és mértéket tartó horgászatot. Csak az ellenőrizetlen és mértéktelen tevékenységnek vagyok ellensége. Egy öreg horgásztól hallottam, hogy halat legolcsóbban a hal tud előállítani. Igen, de ehhez olyan környezet kell, ahol a hal elő tudja állítani az utódait. Csakhogy elmúltak azok az idők, amikor ezért még tehettünk volna. Remélem, hogy a most oly sokat emlegetett tiszai szabályozás során ismét lesznek olyan árterek, ahol a hal ívni tud, s lesz szaporulat. S akkor valóban olcsón, sok hal teremhet a vizekben. Jelenleg nem ez a helyzet, a halak zömét telepítik. Ez pedig nyilván a haltermelés oldaláról vet fel kérdéseket. Ha a halat telepítik, annak ára van, s aki ezt ellopja, és nem fizeti meg, az gazdasági bűncselekményt követ el. Valamennyiünk érdeke tehát, hogy ezeket az embereket féken tartsuk. Hozzunk új szabályokat, amelyeket mindenkivel következetesen betartatunk.

• A Haltermosz már kezdeményezte, hogy változzon a büntetőjog abból a szempontból, hogy szigorodjanak a büntetési kategóriák a hallopás esetén. A javaslat szerint akár a gépjárművet is, amivel eljut a lopás helyszínére, elkobozhassák, elvehessék.

– Ezért mondom, hogy begorombulok, amikor azt hallom, hogy a haltolvajt ötezer forintra megbírságolják, s visszaadják az elkövetés eszközeit. Ennek nincs hatása. Aki lopni megy, az más mérce szerint ítél és mérlegel, mint a társadalom normális, túlnyomó többsége. A büntetés legyen elrettentő, s ha például elveszik az autóját, akkor a tolvaj is biztos meggondolja magát, hogy elmegy-e lopni.

• Ön is említette, hogy egy közös pontunk biztosan van, s ez a hal és a víz. Mit jelent a hal és a víz a horgász számára?

– Elképzeléseim szerint a horgászat ma már nem arról szól, s nem arról kell, hogy szóljon, hogy létfenntartási céllal kimegyek a vízhez, megfogom a keszeget, a pontyot, megfőzöm és megeszem. Manapság a nehezebb anyagi körülmények között élők is megtehetik, hogy időnként halat vesznek, vagy akár horgászati úton beszerzik a halat. A horgászok többsége a szabad idejét akarja a halfogással eltölteni, ehhez viszont kellő infrastruktúra szükséges. Ez azt jelenti, hogy kényelmes megközelítési lehetőséget kell a vízparthoz kialakítani, a vízparton legyen kereskedelmi, szolgáltató egység, hogy ne haljak szomjan. Sokan viszont nem szeretik ezeket a horgásztavakat, és sokan nem is tudják megfizetni ezt. De nem jelenti azt, hogy ezeket a helyeket meg kellene szüntetni, és harcolni kell ellenük. A hor-

gásztársadalom különféleképpen szegmentált, miként a horgászati lehetőségek is különfélék. Én nem tudom megtenni, hogy elmenjek Brazíliába horgászni, mert nincs annyi pénzem. De emiatt nem akarom azokat lelövetni, akik megengedhetik maguknak, hogy Brazíliában horgásszanak. Azt szeretném viszont, hogy ahova én el tudok menni, ott normális körülményeket találjak. Ha mondjuk egy horgászegyesület tavához megyek, ott legyen jó út, büfé stb. S ha a Tisza partjára megyek, akkor ott is olyan körülmények legyenek, hogy ne gumicsizmában kelljen átcaplatnom egy lápos-iszapos területen, hanem ott is rendezett környezetet találjak. Ne legyen szemét, állati hulladék stb. A horgász barátja a szép, rendezett környezetnek, de amíg nem találok egy szemeteszsákot, kukát a környéken, addig eldobom az etetőanyag papírját, mert mások is ezt tették. Elsőként viszont az ember nehezen dobja el a szemetet a környezetében.

• Ha már szóba hozta a horgászturizmust, és annak morális kérdéseit is, akkor erre is mondhatjuk, hogy közös téma. Persze, más-más szempontból foglalkoznak a halászok és a horgászok is a turizmussal. Jászkiséren, Rétimajorban, Akasztón és még sorolhatnám, hogy hány helyen az országban, kiváló körülményeket talál a horgász, akár az egész család számára vonzó programok alakíthatók. Amíg a horgász fogja a halat, addig a feleség a gyerek(ek)kel játszhat, fürödhet, kényelmes szobában lakhat, járhatják a természetet, kerékpározhatnak, fotózhatják a ritka, védett madarakat stb. Ám ezen a területen sincs összefogás a két tábor között…

– Ez is azon példák közé tartozik, mint az, hogy a halászok tűnjenek el a természetes vizekről. Biztos, hogy vannak olyan horgászok, akik így gondolják, de a többség nem. S biztos találok olyan halászt, aki azt mondja, hogy a horgász a felesleges a természetes vizeken. Ezek vélemények. Az én tevékenységem arra irányul, hogy ne egymás megsemmisítésére törekedjünk, és ez által csak a halász, vagy a horgász fog uralkodni azon a vízfelületen, amelyik koszos lesz, nem lesz benne hal, és igazából senki nem érzi, hogy az övé. Én azt szeretném, ha jó vizeink lennének, jó környezetben sok hal lenne. S ennek kialakításához mindenkinek az erejére szükség van. A mindenki alatt értem a horgászt, a halászt, s a haltermelőt is. Mert ha az uniós törekvéseket is figyelembe veszem, akkor a Nemzeti Halászati Stratégiát is oly módon kell alakítani, hogy az unió által preferált területeket – növekedjék a haltermelés, a halfogyasztás, javítani kell az egészséges életmód feltételeit, amelybe beletartozik a horgászat is stb. – csak akkor tudjuk kihasználni, ha támogatjuk a másik két társszervezet törekvéseit is. Ezért vagyok itt a 32. Országos Halfőző Versenyen, ezért voltam Vonyarcvashegyen, ahol elmondtam, hogy támogatjuk egymás törekvéseit.

• S volt egy emlékezetes mondata Vonyarcvashegyen: ne egymás torkát keressük, hanem egymás kezét.

– Ezt komolyan is gondolom. Nem véletlenül jövök el a Haltermosz eseményeire. „Személyes példamutatással" reprezentálom azt, hogy lehet törekedni a kölcsönös megértésre, egymás problémáinak meglátására, segítésére. Ezen túl, ha így cselekszem, az a korrekt, ha elvárom, hogy a társ szervezetek képviselői is így tegyenek. Amennyiben valakinek eltérő elképzelése van – ezen nem szoktam megsértődni – akkor mondja meg. Ezt persze, csak személyesen tudja megtenni, de elvárom, hogy ismertesse az ő álláspontját. Az ugyanis nem szimpatikus a számomra, ha egymás törekvéseit nem ismerve keresztezzük útjainkat.

• Végezetül, Ön szerint, mennyi köze van a politikának ahhoz, hogy a két szervezet között ilyen a kapcsolat minősége?

– Valamikor azt mondták, hogy oszd meg és uralkodj. Ez igaz volt régen, igaz lehet ma is és a jövőben is. Persze, ezt lehet burkoltan és nyíltan is csinálni. A politikának mindenképpen előnyére válik, hogy ha a két szervezet kígyót-békát kiabál egymásra, s amikor eljön a választás, akkor rám szavaznak. Magyarországon képviseleti demokrácia van, s akárhogy is nézem, a horgászok a társadalom legjobban szervezett és legnagyobb létszámú „pártja". S ez sok szavazatot jelent, hiszen ez olyan erő, amelynek adott esetben a véleményét, sérelmeit meg kell hallgatni, és nem lehet figyelmen kívül hagyni. Hangsúlyozom viszont, hogy azért van ennyi horgász, mert ehhez van elég hal és környezet. S a hal előállításában benne van a halász és a haltermelő is. Mi egy út három utasa vagyunk, egymásra vagyunk utalva. A politikának pedig ilyen módon kell velünk számolnia.

– Hajtun György –

A horgász partnere a halásznak

Dr. Szabó Imrével, a MOHOSZ elnökével készített interjú során fogalmazódott meg az igény arra, hogy a Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa nevében szólaljunk meg a halászok és a horgászok kapcsolatának alakulásáról. Ez azért is jogos, mert egy éve, hogy lezajlott a Parlamentben a halászok és horgászok helyzetéről szóló nyílt nap, itt az ideje, hogy értékeljük az elmúlt hónapok eseményeit. Az óta sok víz lefolyt a Dunán, s hogy eloszlottak-e a viharfelhők a két szervezet felől, arról Dr. Orosz Sándort, a szövetség igazgatóját kérdeztük.

A szövetség horgászokhoz fűződő viszonya kiismerhető, ismerhető és elég régóta állandó. Nevezetesen a halászok a horgászokat partnernek tekintik, partnerek a természetes vizeink halászati hasznosításában, partnernek tekintik, mint vevőket a saját vizeik népesítésében, és partnernek tekintik a közös ügyeik teljesítésében, hiszen egy csónakban evezünk, kezdte mondandóját az igazgató. A parlamenti nyílt nap állásfoglalásában is ez jelent meg, amelyet az igazgató őszinte örömére sikerült elfogadtatni. Egy évvel ezelőtt ugyanis nem volt egyértelmű a helyzet, mert adódtak olyan pillanatok, amelyek veszélyeztették a közös állásfoglalás kidolgozását, elfogadását. De a végeredmény a fontos, és az, hogy ebben a közös állásfoglalásban azt is rögzítették, hogy minden évben visszatérnek az érintett állami és parlamenti szervezetekkel együtt, mi teljesült az ott megfogalmazottakból. Az igazgató, mint a házelnök, *Szili Katalin* által felkért elnökként már kezdeményezte, hogy szeptember 28.-án üljenek össze az érintettek, és ki-ki véleményezze a közös állásfoglalásból adódó tennivalók megvalósulásának eredményeit.

Határozott, nagy léptékű előrelépésről aligha tud bárki is beszámolni, de néhány fontos kérdésben elindult valami, jelentette ki az igazgató. A közös állásfoglalás, a halász-horgász egyik legnagyobb gondjának, a vizeink minden értelmű védelmét tekintette, noha a két szervezet közti viszony elfajulásában sokszor azok a félreértések húzódnak a háttérben, hogy vajon ki rabolja ki a vizeket. Eléggé egyértelmű, hogy nem a jogszerűen horgászó, vagy halászó a felelős a vizek környéki disznóságokért, hanem sokkal inkább az illegális, a fekete árnyékos oldalon járkáló rapsicok, orvhorgász, orvhalász, vagy hogy senkit se sértsünk, tolvajok, halrablók.

Ezzel kapcsolatos pozitív fejlemény, hogy részben a szövetség kezdeményezésére, elindult egy olyan jellegű munka az Igazságügyi Minisztériumban, aminek a lényege, hogy a mező-, erdő- és vadgazdálkodás, a halgazdálkodás körében elkövetett lopások esetében az elkövetés eszközét kobozzák el. A Halászati Lapok hasábjain több alkalommal foglalkoztunk ezzel a témakörrel. Azért kezdeményezte a szövetség a jogszabályi változtatásokat, mert nyugat-európai példák azt mutatják, hogy nem a büntetőjog bezárással való fenyegetése, vagy a pénzbírság növelése a visszatartó erő, hanem az, hogy komoly, adott esetben egzisztenciális kockázat jelenik meg az elkobzással. Az Igazságügyi Minisztérium fogadó késznek mutatkozik a javaslat befogadására, s remélhetően már készül az állásfoglalásnak megfelelő szigorított jogszabály módosítás.

A halász horgász viszony – ezt többször elmondta az igazgató – nem azért rossz, mert rossznak kell lennie, de van néhány dolog, ami kikerülhetetlen. Keresvén az okokat, döntően két szempont fogalmazódott meg. Az egyik az emberi természetből fakad, nevezetesen a zsákmányirigység. Ha két halfogó ember egymás mellett ül, akkor az egyiket, amelyik éppen nem fog halat, megüti a guta, és a sárga irigység eszi, ha a másik fog. Legyen az akár halász, akár horgász, de két horgász is képes ölre menni ilyen okból. Ilyen az emberi természet. A másik ok szervezeti jellegű. A MOHOSZ stratégiájában, alapszabályában szerepel egy olyan kitétel, aminek a lényege, hogy a természetes vizeken csak horgászokat kívánnak látni. Ez, az igazgató megítélése szerint egy őskövület, s még a pártállami időket idézi, amikor is politikailag is túlmotiváltan ezt a törekvést támogatták. Éppen ennek köszönhető a Haltermosz létrehozása, hiszen az ilyen irányú horgásztámadások elleni védekezés volt az egyik mozgatórugója a halászszövetkezetek összefogásának, ami 1957 februárjában a jogelőd megalakulásához vezetett.

Ez a célkitűzése a MOHOSZ-nak változatlanul fennáll, amit persze, felülír, hogy a két szervezet a békés egymás mellett élés jegyében együttműködik egymással. A mai mindennapokban az együttműködésre való törekvés, és annak megvalósítása a jellemző. De azt soha nem szabad elfelejteni, s ha vita van, mindig elő is jön, hogy a MOHOSZ célja le- vagy kiszorítani a vízről azt a halászatra jogosultat, aki ott van és nem horgász. Ezen a helyzeten a MOHOSZ tud érdemben változtatni. Az, hogy törekednek arra, hogy az állami halászati jogot megszerezzék, ez ellen senkinek nem lehet kifogása. Legyen az a győztes, aki jobb pályázatot nyújt be, jobban halgazdálkodik, jobban sáfárkodik a természeti környezettel, kincsekkel. A vitát viszont az okozza, hogy a MOHOSZ szerint a természetes vizeken nincs helye a halásznak, ez a gondolkodás viszont nem európai.

Mindezt leszámítva, jó az együttműködés a két szervezet között, jelentette ki az igazgató. Vonyarcvashegyen Szabó Imre is a kinyújtott kéz megfogását hangsúlyozta, amit Orosz Sándor meg is köszönt a MOHOSZ elnökének. A Haltermosz sem kíván másként cselekedni, ők is kinyújtják a kezet, ezt időnként félrelökik, de amikor feléjük nyújtják, akkor elfogadják azt. Erre jó példa a halászatról és a horgászatról szóló törvény elfogadása, ami valószínűleg nem lehetett volna annyira sikeres, ha nem történik meg a halászok és a horgászok összefogása. Ez persze, nem a világ legjobb halászati törvénye, de az igaz, hogy a halászok és a horgászok egy más jellegű törvénnyel igen sokat veszíthettek volna. Az, hogy most birtokon belül vitatkozgatunk, hogy ez a szabály vajon jó-e vagy sem, még mindig jobb, mint az, hogy kívülről sopánkodnánk, hogy hajdanán mi hogyan horgásztunk és halásztunk ezeken a vizeken.

Szabó Imre személyében olyan horgász-vezetőt tisztelhetünk, aki pontosan látja a közös érdekeket, aki az előbb említett MOHOSZ stratégiát úgy értelmezi, ahogy az európaiak, s a vízen járó emberek együttműködését generálja. Az igazgató szerint a MOHOSZ elnökségében Szabó Imréhez hasonló sok európai gondolkodású ember ül. A két szervezet közötti együttműködés ünnepi alkalmakkor kiteljesedik. Az igazgató részt vehetett a MOHOSZ jubileumi közgyűlésén, és hozzá is szólhatott. Az élet mindennapjaiban rendszeresek a két szervezet közötti vezetői szintű találkozók, hiszen van közös téma elég. Egyéb testületi ülésekre nem szokás a kölcsönös meghívás, de ha jön meghívó a MOHOSZ-tól, a szövetség képviselteti magát.

H. Gy.

A legjobbak vetélkedtek Hajdúszoboszlón

A Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa megbízásából a Bocskai Halászati Termelő és Szolgáltató Kft. és a Hajdúszoboszló Városi Önkormányzata augusztus 26-án rendezte meg a 32. Országos Halfőző Versenyt. A verseny helyszínén, a hajdúszoboszlói repülőtéren negyven válogatott versenyző főzte a finomabbnál finomabb halételeket. A három kategóriában – dunai halászlé, tiszai-kőrösi halászlé és egyéb halételek – több mint félszáz ételt kóstolt végig, és bírált el a három zsűri. S volt egy negyedik kategória is, mégpedig az amatőr versenyzőké, akik főztjét szintén egy zsűri bírált el.

Dr. Orosz Sándor, a Haltermosz igazgatója megnyitó beszédében hangsúlyozta, hogy a halászok eme bensőséges ünnepe immár országos eseménnyé nőtte ki magát. Az országos halfőző verseny az éves kommunikációs marketing program egyik kiemelkedő rendezvénye. Az igazgató kijelentette, hogy nem gondolta volna hét évvel ezelőtt, amikor is a marketing programot elindította a szövetség, hogy ennyire sikeressé válik a halfőzés tudományának terjesztése. A szövetség elsődleges célja az volt, hogy az igen alacsony hazai halfogyasztást növelje. A sikert jelzi, hogy míg 1999-ben 2,7 kilogramm halat fogyasztott egy magyar ember egy év alatt, addig ma 3,7 kilogrammot. Kétségtelen, hogy a fogyasztásnövekedés nem csak a hazai termelésű halból állt, de fél kilogrammal, azaz ötezer tonnával több hazai halat fogyasztunk, mint hét évvel ezelőtt. S ennek a tendenciának nem szabad megszakadnia, mert még ezzel az eredménnyel is jelentősen lemaradunk az európai átlagtól, amely 15 kilogramm. A fejlett országokban a halfogyasztás az egészséges életforma, étkezés része, hiszen az orvostudomány bebizonyította, hogy a hal rendkívül jó hatással van az érrendszerünkre, azaz heti egy alkalommal fogyasztott halétellel megelőzhető a szív- és érrendszeri betegség kialakulása.

A magyar halászság felkészült arra, hogy a növekvő fogyasztási igényeket kiváló minőségű hazai termelésű hallal kielégítsék. Az igazgató kiemelte, hogy a vásárlók ma már a nagy áruházláncok egyikében-másikában találkozhatnak a „Minőségi magyar hal az Ön egészségére" című emblémával, amelyen a hal származása, eredete is olvasható. Ez is jelzi, hogy a magyar halászok – eleget téve az uniós követelményeknek, s az élelmiszerbiztonsági előírásoknak – magas színvonalon állítják elő a termékeiket. S nem csak a környezetbarát és -kímélő technológiát alkalmazzák, megvédve a faunát, az állatvilágot, hanem a horgászturizmus fejlesztésére is nagy hangsúlyt helyeznek.

A XXXII. Országos Halfőző Verseny végeredménye

Amatőr verseny:
1. *Takács Lajos* Debrecen 95 pont
2. *Győri Tamás* Hajdúszoboszló 90 pont
3. *Nagy Gyula* Hajdúböszörmény 87 pont

Tiszai-körösi halászlé:
1. *Kirvainé Nagy Anikó* Nyíregyháza 93 pont
2. *Jenei László* Gyomaendrőd 92 pont
4. *Nagy Péter* Dunaújváros 87 pont

Dunai halászlé:
1. *Oláh Tibor* Mohács 97 pont
2. *Lencse István* Győr
3. *Dr. Novicsné Ádám Ildikó* Baja

Aranyat kapott még: *Andó Tamás, Krausz Pál, Berek József.* Ezüst: *Andó János, Csonka Borbála, Ritecz István.*

Egyéb halétel:
1. *Mészáros Pál* Szajol, Tárcsán sütött ponty 99 pont (Abszolút győztes)
2. *Oláh Tibor* Mohács, Gombás pontypaprikás
3. *Andó Tamás* Baja, Király és apródja hallakoma 94 pont

Arany: *Kovács László* Gyomaendrőd, kelkáposztás haltekercsével (87 pont), *Nagy József* Győr 87 pont töltött busa sörtésztában, Mészáros Pál harcsapörkölt túróscsuszával 92 pont,
Lencse István Győr 93 pont vajon sült pisztráng kakukkfűvel, *Jenei László* Gyomaendrőd harcsapaprikás gombás-tejfölös körettel 93 pont,

Ezüst: *Csonka Borbála, Mészáros Pálné, Krausz Pál, Ritecz István, Hárskúti Jánosné, Andó János.*
Bronz: *Novics György, Mészáros Pálné, Hárskúti János, Hárskúti Jánosné, Rudicsné.*

*

Mészáros Pál, az egyéb halételek kategóriájában és az abszolút versenyben is az első helyet érte el. A Szajoli Halász Kft.-ben dolgozó halász harminc éve végzi ezt a munkát, s az óta főzi is a halat. Versenyeken 2000 óta vesz részt, mégpedig a feleségével együtt. Mészáros Pálné, Katalin asszony is nyert már országos versenyt, sőt az abszolút kategóriában is elvitte a serleget. A Mészáros házaspár sok szép trófeát őriz otthon, ami jelzi, hogy alaposan felkészülnek a versenyekre, és állandó jó minőségű ételt tesznek a zsűri asztalára. Az ételeik nemigen találhatók a szakácskönyvekben. „Amikor a Tiszán dolgozom, akkor gondolkodom, mi újat főzzek" – avat be a titokba a bajnok. A mostani versenyen is úgy indult a dolog, hogy rác pontyot főz, de a végén tárcsán sült ponty lett belőle. Ne gondolja senki, hogy könnyű egy versenyen részt venni. Mészáros Pál szerint alaposan rá kell készülni egy versenyre, és sok pénzbe is kerül. Szerencsére nekik vannak szponzoraik: A Fisch-Coop Kft. az asszonyt, a Szajoli Halász Kft. a férjet támogatja.

A Mészáros házaspár

Horváth Ferenc, a Bocskai Halászati Kft. ügyvezető igazgatója elmondta, hogy a szövetkezet két hónapja alakult át kft.-vé. A cég lógójából kiderül, hogy 1952-ben jött létre a Bocskai Halászati Szövetkezet jogelődje, amely 1956-ban vette fel a Bocskai nevet. Akkor a szabadvízi halászok összefogásából, a hal közös értékesítésére jött létre a szövetkezet, akik Hortobágyon és a Kösej-Korpádé csatornán halásztak. A Keleti főcsatorna megépülése – ennek szintén idén ünneplik az ötvenedik évfordulóját – kínálta a tógazdasági haltermelés lehetőségét. A kft 467 hektár tófelülettel rendelkezik, s ez egy tömbben van, ami 12 tóból áll. A hagyományos tógazdasági technológiával termelik elsősorban a pontyot (hajdúszoboszlói tükrös tájfajta), a tiszai nyurgapontyot, a busát, az amurt. A ragadozók közül eladásra nevelik a süllőt és a szürke harcsát.

Horváth Ferenc nyolc éve áll a cég élén, elődje, *Saller Lajos* halála után vette át a stafétabotot. Ez az első munkahelye, tudjuk meg az igazgatótól, hiszen az egyetem elvégzése után itt kezdte a szakmát. Pedig nem Hajdúszoboszlón született, hanem a közeli Karcagon. A tanulmányok révén került Hajdúszoboszlóra, mivel az egyetemi nyári gyakorlatokat is itt töltötte a szövetkezetben. S a diplomamunkáját is halas témában írta. Halbiológusként kezdte a munkát, de első számú vezetőként is oda figyel a hal takarmányozására, növekedésére, ivadékszaporításra. Alig harmincan dolgoznak a cégnél, minden munkáskézre szükség van, hiszen szántóföldi termesztéssel is foglalkoznak. A 150 hektáron a takarmányt termelik meg, így csak kis mértékben kell haltápot vásárolni.

A halpiacon nem túl jók a kilátások, mondta az ügyvezető. Nyáron ugyan elég nagy volt az érdeklődés, de az ár nem tudott olyan szintre felmenni, amit vártak. Szeptembertől az áfa megemelkedik 5 százalékkal, növekednek a munkáltatói terhek is, ezzel együtt a reálbérek is csökkennek. A közeli jövőt tehát kissé borúsnak ítéli az igazgató, mert a vásárlóerő csökkenése nem kedvez a halnak. A hal ma még mindig ünnepi étel, mondhatni luxus kategória, így az emberek hamarabb lemondanak a vásárlásáról, mint más termékről.

Az utóbbi időben a cég is képviselteti magát a különböző halfőző versenyeken. A halászok kedvelik ezeket a programokat, így tehát jó alkalmat kínált az országos halfőző verseny megrendezésére az, hogy a városba 400 éve telepítették be a hajdúkat. Egész nyáron át erről szóltak a rendezvények, köztük a halfőzés volt az egyik kiemelkedő esemény. Szükség van a marketing tevékenységre a hal esetében is, hangsúlyozta Horváth Ferenc. Igaz, a marketing sok pénzbe kerül, és a konkrét hatása nehezen mérhető, de ha nem lenne, akkor nem növekedne az utóbbi években folyamatosan a halfogyasztás.

H. Gy.

Feladatokhoz igazított szervezet

A Haltermelők Országos Szövetsége és Terméktanácsa decemberben tartja tisztújító közgyűlését, ugyanis lejár a 2003 decemberében egyesült szervezetek megújított vezetésének, testületeinek a mandátuma, tehát tisztújításra sor kerül. Ez nem is kérdés, jelentette ki Dr. Orosz Sándor igazgató, majd hozzátette, hogy az összes többi viszont már kérdőjeles, hiszen polémia, vita folyik egy sor szervezeti kérdésről. E kérdéseket a szeptemberi tájértekezleteken, regionális, és más tagozati üléseken tűzik napirendre.

Egy szervezet életében egy tisztújítás mindig felveti annak végiggondolását, hogy a struktúrája az adott funkciók ellátáshoz megfelelő-e? Az igazgató szerint a jelenlegi szervezeti rend megérett egy jelentős átalakításra. Az eddigi megbeszélések nagyobb részben azt támasztják alá, hogy a tagok többsége a változtatással értene egyet. De vannak olyan vélemények is, mely szerint a szervezeti rendet érintetlenül kell hagyni. A tagozati taggyűléseken várhatóan erről a kérdésről lesz a legnagyobb vita, mármint arról, hogy kell-e vagy sem a változás. Ha kell, akkor ez a változás milyen mértékű és irányultságú legyen. Nyilván ennek függvényében kell a jelölési munkát elvégezni. A szóba jöhető személyeknél el kell dönteni, – sok alkalmas ember van a szövetség tagjai között – hogy mely feladatra, kit érdemes jelölni. Decemberben pedig sor kerül a tisztújításra is, s az elkövetkezendő öt évben a megváltoztatott rendben kell folytatnia a hadakozását az érdekképviseletnek.

S hogy lesz hadakozás, az már most látszik. A 2006-os esztendő jól mutatja, hogy egy pillanatra sem lehet hátradőlni az érdekképviseleti székben. Ha nyögvenyelősen is, de az uniós csatlakozás után beindult az agrár-környezetgazdálkodási program, támogatás, s ez a halászoknak jól jött. Fontos tehát, hogy van ez a támogatási forma, miként az is, hogy a támogatás kiszámítható legyen. Mégis, jön egy új költségvetési időszak, s azt hallani bizonyos kormányzati körökből, hogy talán mégsem kellene az extenzív halgazdaság fenntartására az EMVA forrásból fizetni az agrár-környezetgazdálkodási programot, támogatást. Remélhető, hogy ez nem megalapozott hír, de tudjuk, hogy ha valamiről a fáma el kezd suttogni, a mögött valamilyen más szándék is van. Ha tudjuk, hogy sok pénzt kapunk az EU-tól, a magyarnak a legtöbb is kevés, nyilván mindig akad valaki, aki úgy gondolja, hogy nála talán jobb helyen lenne ez a pénz. Az igazgató azt üzeni mindenkinek, hogy ennek a pénznek ennél jobb helye nincs, mint ahová eddig fizették. Ha a kormány komolyan gondolja azokat a programpontjait, amelynek lényege, hogy a magyar vállalkozók versenyhátrányát felszámolják, akkor nemhogy elbizonytalanítja a halastavak környezetgazdálkodási támogatását, hanem a versenytársak szintjére emeli, ami a mostani összeg duplázását igényelné. Ezt a szövetség egyébként kezdeményezte is, a Nemzeti Halászati Stratégia pedig ebben a szellemben született.

A Nemzeti Halászati Stratégia megvalósításában az érdekképviselet egyik legnagyobb ellenfele éppen az állam, az állami szervek mentalitása. Aktuális példa a Víz Keretirányelv és annak hazai végrehajtása. Egy vízminőség javító tevékenységet – tudományos és jogalkotási értelemben tudottan – képes a magyar joganyag vízszennyezőnek titulálni. Ez a halastó és a halastavi gazdálkodás. Ezzel kapcsolatosan súlyos milliókba kerülő kötelezettségeket rónak a halászokra, amelyek értelmetlenek, betarthatatlanok. A víz minősége egyébként ez által nem javul, viszont jelentős többletterhet jelent, olyat, amely más uniós tagországokban egyszerűen fel sem merül. Valami áttörés talán várható, mert szeptember elején a szövetség vezetői leülnek a zöldhatóságokkal tárgyalni erről a kérdésről. Itt tisztázzák a halastó pozícióját e témakörökben.

Arra a kérdésre, hogy az érdekvédőnek milyen felkészültség szükséges, az igazgató így válaszolt: mindenki természetesnek veszi, hogy ha beteg, akkor orvoshoz megy, ha jogi problémája akad, akkor szakemberhez fordul. Így van ez az érdekképviselettel is, s ezért jó, hogy társadalmi alapon működik és önkéntes alapon jött létre a szövetség. Ez által minden időben együtt van a szaktudás, de más szaktudása van a tagnak, más szaktudást igényel az érdekképviseleti munka. Egy halászati érdekképviselőnek az emberek közötti viszonyokról kell kellő ismeretekkel rendelkeznie, nem pedig a hal és a takarmányozás tudományáról. A szövetségi tisztségviselők kiválasztásában nagyobb hangsúlyt kell kapnia az érdekérvényesítő képességnek, hiszen korábban az volt csak a szempont, hogy agráregyetemi végzettsége legyen a szövetség vezetőjének. Minek? – teszi fel a kérdést az igazgató. Nem kizárt persze, hogy egy agrárosnak is lehetnek olyan képességei, amelyek alkalmassá teszik őt az érdekképviseleti munkára, de önmagában az agráregyetem az érdekképviseleti munkára nem jogosít fel senkit.

h-n

Szent Péter-napi halászbúcsú

A hagyományos Szent Péter-napi halászbúcsút idén immár ötödik alkalommal rendezték meg Rétimajorban. Az ingyenes közönség-napon új, változatos színpadi programok szórakoztattak kicsiket, nagyokat. A terv szerint alakult minden, a rendezvény estébe nyúlóan kínált kellemes időtöltést. Lévai Ferenc, az Aranyponty Rt. elnök-vezérigazgatója a rendezvény kitalálója és szervezője arról is gondoskodott, hogy a szellemi tőke is gyarapodjék.

Június 24-én, délelőtt a hobbi fotósok tesztelhették a CANON digitális fényképezőgépeit egy fotóverseny keretében, miközben elindult az első rétimajori HALIMPIA, amelyen neves médiacsapatok küzdöttek meg egymással, a vízzel, a hallal. Ezalatt a halételfőzők feltették a tűzre a bográcsokat, finom illat lengte be a népművészeti kirakodóvásár standjait. A családos vendégek a játszóház, az állatsimogató, és a színpad programjai között válogathattak. A délelőtti horgászverseny résztvevői és az estére velük maradó közönség tagjai az árnyas grillteraszon mutathatták meg énektudásukat, vagy a sörsátorban szurkolhattak a foci vb csapatainak. Amint az este éjbe fordult, máglyaüsztatással búcsúztatták el a mozgalmas napot.

Ami a szellemi tőkét illeti, a 24-ei eseményt 23-án egy konferencia előzte meg. A konferencián értékes előadások hangzottak el, ám mielőtt az előadásokról váltottunk volna szót, azt kérdeztem az elnök-vezérigazgatótól, hogy lesz-e a Szent Péter nap európai halasünnep?

Ezt a kérdést az Európai Akvakultúra Szövetség legutóbbi ülésén is felvetette Lévai Ferenc, aki a szövetség képviseletében, alelnökként vett részt az ülésen. Az ötlet mindenkinek tetszett mindaddig, amíg valaki meg nem kérdezte: és mi van a muzulmánokkal? Ez persze, nekünk furcsán hangzott, s mi sem mértük fel kellően az európai muzulmán halászok súlyát, mondta az alelnök. Az ügy most ott tart, hogy az európai szövetség fontolgatja a magyar kezdeményezést. Egy európai halas nap mindenképpen lesz, de lehet, hogy nem Szent Péter nevéhez kötik.

A szakmai napon elhangzott három előadás viszont jól sikerült, különösen *Haraszthy Lászlónak*, a KvVM szak államtitkárának a mondanivalója keltette fel a figyelmet. A természet, a víz, a hal, a haltermelés, az intenzív haltermelés, a környezetvédelem témaköreit mind mind érintették az előadók, így *Müller Tibor* és *Csoma Antal* is. *Lévai Ferenc* éppen azért hívta meg az előadókat és a hallgatóságot, hogy ezekről a témakörökről szót váltsanak. Az intenzív haltermelés a halászat legdinamikusabban fejlődő ága, hiszen a pontytermelés nagyságrendje két évtizede nem változott. A növényevő halak iránti illúziónkat eltemethetjük, hangsúlyozta az alelnök.

Lévai Ferenc

Az egyetlen szegmense az ágazatnak, amelyik erőteljesen növekedett, az az intenzív haltermelés, ezek közül is az afrikai harcsatermelés. Miután ennek a terméknek a piaci határai még nem zárultak be, s nem csak külföldön érdekes ez a termék, de idehaza is vannak még kiaknázatlan lehetőségek. Az alelnök szerint a közétkeztetésben kellene a haltermékeket elterjeszteni, hiszen ha minden magyar ember csak kétszer több halat fogyasztana egy évben, már nehezen tudná a hazai haltermelés a mennyiségi igényeket kiszolgálni.

A halászság mai termelési gátja tehát az, hogy nem tudunk több halat idehaza eladni. Nem a haltermelés, a hozzá szükséges tőke, a közgazdasági környezet az, amelyik leginkább befolyásolja a halászok munkáját, hanem a hazai piac szűkössége. Az intenzív haltermelés az elmúlt tíz évben ugrásszerűen fejlődött, s az ilyen formán termelt halak – csuka, süllő, harcsa stb. – az értékes halak palettáján elfoglalták az első helyet. A zárt technológiának köszönhető, hogy nincsenek időjárási és egyéb korlátai a termelésnek.

A természetes vizekről is szó volt. A természetes vízi halászatot – nem kis politikai szándékkal – megtámadták a horgászok. Az alelnök szerint ez néhány régió néhány ember konfliktusa, s benne van a zsákmányszerző emberek küzdelme. Ez arról szól, hogy ha mindkettő halat akar fogni – a profi, aki ebből él, s az, aki hobbiként foglalkozik ezzel – akkor nyilvánvalóan nem tudnak egymásra jó szemmel nézni. Ez valahol érthető is, hiszen mindkettő a saját érdekeit nézi. Ezért van szükség kompromisszumkészségre, párbeszédre, hiszen mindkettőre szükség van. A halászra azért, mert megőrzi a vizek ökológiai állapotát. A horgászat viszont olyan hobbi, amelynek a gazdasági hatásai a halászatnak is fontosak. A halászok nem engedhetik meg maguknak, hogy konfrontálódjanak a természetes vízen horgászókkal, s elemi érdek a jó viszony kialakítása és megőrzése. A magyar halászat termelésének mintegy harmada a természetes vizekben köt ki.

A természetvédelemmel és a vízüggyel a magyar halászoknak ma is vannak konfliktusaik. Sok a jogszabályi rendezetlenség, mondta Lévai Ferenc. A ránkzúduló uniós jogszabályokat rosszul alkalmazták a halászokra, s ezek óriási anyagi terheket rónak a halasgazdákra. Ezek a terhek nem vállalhatóak, és nem komformak az európai gyakorlatban. A szövetség már tavaly kérte a rendeletek módosítását, kiegészítését, de válasz még nem érkezett. Talán bízhatunk az új kormány fogadókészségére, hiszen ezeket a problémákat rendezni kell. Ilyen a hatósági díjak, a környezeti hatástanyulmányok és a vízterhelések kérdése.

Amiről ugyan nem esett szó a konferencián, de a FEAP legutóbbi ülésén igen, az az állategészségügy. Kiderült, hogy az európai uniós gyakorlattal szemben Magyarország rendkívül sok adminisztratív eszközt használ, aminek valójában nem sok értelme van. Az alelnök egy németországi példát említ: ha valaki befizeti a kötelező díjat egy állategészségügyi állomásnak, ahová probléma esetén is fordulhat, akkor más kötelezettségeknek nem kell eleget tennie az állat szállításakor. Nem kell a szállítmányhoz állatorvosi papír, a gazdának csupán nyilatkoznia kell, hogy az állománya klinikai tünetektől mentes.

A magyar haltermelőknek évente kétszer kell kötelezően bevizsgáltatniuk a halakat, s egy ellátó állatorvost is kell foglalkoztatnia. Ha több megyében vannak a tavak, akkor megyénként agrárkamarai regisztrációs díjat kell fizetnie, s minden halszállítmányhoz egy sor igazolást kell beszereznie. Még akkor is, ha a saját két telepe között kell szállítania. Pedig a termelőnek alapvető, saját érdeke, hogy az állatállománya egészséges legyen, mert különben kiszorul a piacról. Az állatorvosi szolgálatra természetesen szükség van, de jó volna, ha az európai gyakorlat érvényesülne idehaza is. Ha egész Európában számlával lehet szállítani a halat, akkor Magyarország se legyen kivétel ez alól, mondta végezetül az alelnök.

H. Gy.

Negyven halász emlékére

Seffer József, Vonyarcvashegy polgármestere halas szempontból is büszke lehet a 2200 lakosú nagyközségére: a halászparkban halászokat formázó faszobrok állnak, s a negyven halász megmenekülésének emlékét őrző kápolna is megújult. Vonyarcvashegy tipikus idegenforgalmi balatoni falu: a turisztikai időszakban háromszor több a turista, mint az itt lakók száma.

A polgármester szereti a halételt, a halat, hiszen több mint harminc éve horgászik, így jó kapcsolatokat ápol a halászokkal is. Amikor még mehetett motorcsónak a Balatonon, akkor azzal, ma vitorlás hajóval járja a környező vizet. A vonyarci emberek a halászatból és a szőlőtermesztésből, illetve borkészítésből éltek, ma már egyik foglalkozás sem dívik ezen a vidéken. Viszont sok a horgász, ugyanakkor Keszthelytől Badacsonyig annyira beépült a part, hogy alig akad horgászásra alkalmas hely. Vonyarcvashegynél azonban létezik egy ötszáz méteres partszakasz, ahol ideálisak a horgászási körülmények, s akár 1200 horgász is kényelmesen élhet hobbijának. A vonyarci strandnál építettek egy csónakkikötőt, tehát vízről is lehet horgászni.

A kápolna

Seffer József tősgyökeres vonyarci, itt született, itt nőtt fel a Balaton partján – ötven méterre laktak a szülők a parttól – igaz, akkor még itt nádas volt. S itt tanulta meg, hogyan kell kifogni a fogast, amely ma is a kedvenc horgász-zsákmány közé tartozik. Fogott 3-4 kilogrammos példányokat is, amire joggal büszke. Az utóbbi 3-4 évben a halászok nem fogják ki elektromos hálóval a halat, ezért ezen a partszakaszon is bőven akad fognivaló. A horgászok nem is panaszkodnak, hiszen pontyot, kárászt, keszeget és fogast is feljegyezhetnek a fogási naplóba. Ma, szerencsére nincs probléma a víz mennyiségével és minőségével sem.

A községben található a Szent Mihály kápolna, amelyhez egy legenda is fűződik. 1739-ben negyvenhat halász lékhalászatra ment ki a jégre. A szél elsodorta azt a jégtáblát, amelyen a halászok serénykedtek. Az északi szél leszakított egy darabot a jégből, amelyet elborítottak a hullámok, s így halt meg hat halász. Negyvenen viszont megmenekültek, mert az északi szél délire fordult, és a jégtáblát a partra sodorta a Szent Mihály dombja alá. Fogadalomból építették meg a megmenekült halászok a kápolnát, ez Magyarország egyetlen fogadalmi kápolnája. Tizennégy évvel ezelőtt ez a legenda adta az ötletet az önkormányzatnak is, hogy legyen egy ünnepség augusztus 11-én, mégpedig a balatoni halászok napja. A kápolnát 2001-ben 30 millió forintból felújították. A programban halfőző verseny is szerepel, de van halászháló dobó verseny, evező verseny is. Ezen a napon megkoszorúzzák a kápolnát és a halászparkot. A jövő évi 15. rendezvény jubileumi lesz, még nagyobb lesz a felhajtás, ígérte a polgármester.

Seffer József harmadik ciklusban polgármester, indul az őszi választásokon is, immár negyedszer. Hatvan évesen viszont, amikor letelik a negyedik ciklus, már nyugdíjba szeretne menni. Az elmúlt évek alatt a minőségi fejlesztésre helyezték a hangsúlyt. Hogy mit is jelent ez pontosan, elég, ha végigmegyünk a nagyközség utcáin. Mindenütt színes viakolor adja a burkolatot, s amit lehet, elzárnak az autós forgalom elől. A vonyarci strand 70 ezer négyzetméter, a felét lido strandnak építették ki, ami annyit jelent, hogy homokos a part. Kialakítottak strand kézilabda és röplabda pályákat, amelyek ma már országos döntőknek adnak helyet. Van itt csúszda, vízisí pálya, s 25 vendéglátó ipari egység, ami vonzza a közönséget. Az idén 50 millió forintból felújították a strand szociális épületeit, az öltözőket, zuhanyzókat, s a mozgáskorlátozottaknak is megfelelő közlekedési lehetőséget alakítottak ki. Az idegenforgalomból befolyt összegeket minden évben a település fejlesztésére fordítják. A nagyközségben mind a 112 utca szilárd burkolatú, és teljes az infrastruktúra is. Hat évvel ezelőtt vezették be a gázt a községben.

A közeli jövőben tervezi, hogy egy újabb horgász csónak kikötőt építenek, mégpedig éppen a kápolna alatt. S van egy 30 hektáros terület, ahol vitorlás kikötőt szeretnének létrehozni, de két éve a használati jogon folyik a vita a Kincstárral. S van egy

Seffer József polgármester

rendezési tervük egy 50 hektáros területre is, ahol szálloda építését is tervezi. A hivatal mindössze 11 fővel működik, ők gazdálkodnak az évi 500 millió forintos kerettel. Stabil tehát a gazdálkodásuk, ami abból is kiderül, hogy évente 50-60 millió forintot fordíthatnak fejlesztésekre. A rövid balatoni idegenforgalmi szezont a polgármester szerint csak a horgászturizmussal lehet akár egész évre meghosszabbítani.

V. S.

TÓGAZDA-TANFOLYAM

Az Eötvös József Főiskola Baján továbbképzést szervez
halastavak, horgászvizek, haltenyésztés
témakörben

KÉPZÉSI IDŐ:
2 félév, összesen 150 tanóra.

A KÉPZÉS TANULMÁNYI TERÜLETEI:
Halgazdálkodás, vízgazdálkodás, környezetvédelem, tóépítés, üzemeltetés, felújítás,

RÉSZVÉTELI DÍJ:
félévenként 90.000,- Ft.

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ:
2006. szeptember 15-20.

INFORMÁCIÓ:
e-mail: **kollath.maria@ejf.hu;**
varga.tunde@ejf.hu
honlapunk: **www.ejf.hu**
Tel.: 79/523-900

Stratégiai tervkészítés időszakát éljük

Elkészült és hamarosan a www.fvm.hu honlapon olvasható és letölthető lesz az önálló Nemzeti Halászati Stratégiai Terv, amelyet társadalmi vitára is bocsát a minisztérium. Erről Pintér Károly főosztályvezető-helyettes számolt be a Balatoni Halászati Zrt. nyilvános igazgatósági ülésén augusztus 11-én, Vonyarcvashegyen. A társaság három éves stratégiai tervének végrehajtásáról tájékoztatta az igazgatóság tagjait Láng Zoltán, a cég gazdasági és kereskedelmi igazgatója, valamint az anyag összeállításával megbízott Gordius Rt. vezérigazgatója, Kocsis Péter.

A Nemzeti Halászati Stratégiai Terv átfogja a magyar halászat törekvéseit a 2007-2013-as időszakra vonatkozóan. Pintér Károly hangsúlyozta, hogy a terv az Európai Halászati Alap öt prioritására épül. E szerint az első prioritás a tengeri halászflotta helyzetével foglalkozik, amely minket, magyarokat természetesen nem érint. A második az akvakultúrát és halfeldolgozást, valamint a marketing fejlesztést érinti, amely a magyar halászoknak is jelentős fejlődési lehetőséget kínál. A harmadik pont a közös intézkedéseket tartalmazza, amelynek keretében elsősorban a termelői közeg számíthat támogatásokra. Ez a prioritás tartalmazza az általános ágazati promóciókkal kapcsolatos kérdésköröket, valamint a halászati kutatás-fejlesztés támogatási lehetőségeit. A negyedik pont a Római Szerződés egyik alappilléréhez kapcsolódik, hiszen ebben azt tűzték célul, hogy a halászatban résztvevőknek biztosítani kell a megélhetést. Ebben a pontban fejtik ki a halászat társadalmi gazdasági szerepét is. Az ötödik pont a technikai segítségnyújtás lehetőségét kínálja fel a tagországoknak.

A magyar stratégiai tervben négy alapvető célt fogalmaztak meg. Az egyik, hogy nőjön a hazai halfogyasztás. A másik az ágazat fenntartható fejlődésének biztosítása. A harmadik pont szerint mind a természetes vizeken, mind a tógazdaságokban megfelelő feltételeket kell kialakítani a horgászok számára, vagyis a horgászturizmus fejlesztése a cél. A negyedik pont szerint az ágazatban tevékenykedők számára biztosítani szükséges a megélhetést, s törekedni kell a versenyhátrányok megszüntetésére.

A főosztályvezető-helyettes hangsúlyozta, hogy a stratégiai tervet és a hozzá kapcsolódó operatív programokat társadalmi vitára bocsátják, s a vita során kialakult álláspontokkal kiegészítik a tervezetet. Egyébként az európai stratégiai terv – ez tulajdonképpen az Európai Halászati Alap(EHA) – kialakításakor a magyar kormány két fontos pont beépítéséért lobbizott, mégpedig sikeresen. Az egyik: a haltenyésztés és halfeldolgozás tervezetében csak a kistermelők támogatása szerepelt. A magyarok javaslatát elfogadva, a kistermelők mellé a középgazdaságok is pályázhatnak ezekre a programokra, ily módon a magyar gazdaságok többsége sem esett el ettől a támogatási forrástól. A másik eredményes lobbizás az volt, hogy kevesebb önerőre legyen szükség a támogatások igénybevételekor. A jelenlegi, AVOP támogatási formában még 54 százalékos önerőre van szükség, a jövőben már csak 40 százalék kötelező előírás szerepel.

A legfontosabb hazai terület a tógazdasági rekonstrukció végrehajtása, jelentette ki Pintér Károly. Erre ugyanis a 2007-2013-as időszakban még kedvező pénzügyi feltételeket ad az EU, míg 2013 után erre már minden bizonnyal nem lesz pénz. A hazai tógazdaságok többsége rossz állapotban van, s ha jól pályázunk, akkor az elkövetkezendő hat évben 4 ezer hektár tófelület rekonstrukciója valósítható meg. Ugyanakkor új tavak építésére is szükség van a tófelület szintentartásához, ezért ezer hektár új tó építését is tervezik. S hogy ez nem csak papíron történő tervezgetés, mutatja, hogy egy év alatt 63 új, különböző méretű tó "állt be" a termelésbe.

A Balatoni Halászati Zrt. három éves stratégiai tervének végrehajtásáról elhangzott, hogy a társaság gazdálkodása az elmúlt három évben stabilizálódott, a racionalizálás lehetőségeit csaknem teljes mértékben kihasználták, bár vannak még tartalékok a tógazdasági haltermelés hozamainak javításában. Év végére az igazgatóság elé kerül a következő három év (2007-2009-es időszakról van szó) stratégiai terve, amelyben összefoglalják azokat az elképzeléseket, amelyekkel a megkezdett út folytatható.

H. Gy.

A balatoni horgászatról

A horgászatban teljesen új kínálati struktúrát dolgoztunk ki a Balatonra és a tógazdaságokra egyaránt, mondta Kiss György Károly, a Balatoni Halászati Zrt. vezérigazgatója. Egy tógazdaságunk kivételével mindenütt horgásztatási lehetőséget kínálunk, s hál Istennek, jól működnek ezek a horgásztavak. A Balatonon pedig mind a jegyszámot, mind pedig az árbevételt megnöveltük. Az előbbit 30, az utóbbit 60-70 százalékkal. A halértékesítés területén ugyancsak fejlődés mutatható ki.

Abból indultunk ki, hogy az élőhal értékesítés, mint tradicionális termék, visszaszorulóban van. Társaságunknak van egy halfeldolgozó üzeme, ahol elsődleges halfeldolgozás folyik, s a friss halelőállításra koncentráltunk, illetve a kapacitáskihasználás érdekében növeltük a feldolgozás mértékét. A kereskedelmi a leglényegesebb részlegünk, hiszen ha van piac, akkor minden más is van. Ezért stabilizáltuk az áruházláncoknál a helyzetünket, s a friss élőhal mellett a fagyasztott termékeinkkel is találkozhat a vásárló.

Még a kezdetén vagyunk, de nyitni szeretnénk a gasztronómia felé is. A célpont Budapest és Balaton, tavaly elég sok ilyen típusú marketing akciót indítottunk. Az első eredmények már mutatkoznak, de még korántsem lehetünk elégedettek, itt még további fejlesztésekre van szükség. A gasztronómia egyik sajátos ága a közétkeztetés is érdekel minket, hiszen vannak olyan haltermékeink, amelyek az igényes gasztronómiába nem vihetők, viszont a táplálkozási értéke magas, egészségbarát termékek. Ilyen a keszeg és a busa, amelyek a közétkeztetésben sikeresekké válhatnak. Remélem, hogy jövő ilyenkor már több eredményről adhatok számot, mondta végezetül a vezérigazgató.

h-n